

KONGRE ÖNCESİ AK PARTİ'YE AÇIK MEKTUP!...

EVET, AK PARTİ NEREYE, MHP'LİLEŞEREK ALTERNATİF BİR ESKİ TÜRKİYE PARTİSİ HALİNE Mİ GELECEK, YOKSA KABUKLARINDAN ÇIKARAK YÖNÜNÜ TEKRAR YENİ TÜRKİYE'YE DOĞRU MU ÇEVİRECEK?...

Münir Aktolga
Eylül 2015

Tam ben yazıya başlamaya hazırlanıyordum ki, gözüme Etyen'in bugünkü yazısı ilişti:

<http://www.marmarayerelhaber.com/etyen-mahcupyan/37306-pkk-ile-mhp-araliginda-akp-stratejisi#.VfEjbdpePtE.facebook>

Bu nedenle, isterseniz bu makaleyi Etyen'in yazısıyla birlikte AK PARTİ KONGRESİ ÖNCESİNDE AK PARTİ'YE BİR AÇIK MEKTUP olarak da ele alabilirsiniz!...

Benim yazacaklarımı çok güzel özetlemiş Etyen aslında, aynen katılıyorum!... Ancak tabi benim de ilave etmek istediğim noktalar var... Ben işin teorik kısmıyla ilgilendiğim için, bu noktadan yola çıkarak devam edeceğim:

Benim bütün çalışmalarımın özü olarak ortaya çıkan bir sonuç var: „Yeni, daima eskiden beri varolanın içinde, onun diyalektik anlamda inkarı olarak ortaya çıkar, gelişir ve sonra da onun yerini alır“.

Örneğin, ana karnında oluşan bir çocuğun doğuşu, bir yumurtadan bir civcivin çıkışı, feodal toplumun bağrında kapitalist toplum bebeğinin oluşumu ve sonra da onun yerini alış... Doğanın ve toplumların-aslında bütün bir evrensel oluşum sürecinin-varoluş diyalektiği ve işleyişi bu evrensel mekanizmanın kavranılmasıyla ilişkilidir.

Nedir o, eskinin içinden yeninin çıkması diyalektiği-ya da mekanizması?...

Her durumda, varolan bir sistemi, A ve B gibi iki temel unsur arasındaki madde-enerji-informasyon alışverişi zemininde oluşan bir ilişkiler zemini olarak düşünürsek, bu A-B'nin içinden yeni bir sistemin ortaya çıkışı, hiçbir şekilde -klasik „materyalist diyalektik“ anlayışında olduğu gibi- kendisi de gene varolan sistemin içindeki bir unsur olan B'nin A'yı aldederek onun yerine kendi egemenliği zemininde oluşan yeni bir sistemi yaratması olayı değildir. Bu mantık şöyle işler: A-B'yi temsil eden A olduğu için, A-B'nin içinden yeni bir sistemin çıkması olayı da, varolan sistemin içinde onun zıttı durumunda olan B'nin A'yı aldederek kendi sistemini yaratmasından ibarettir...

Kapitalist toplum nedir, nasıl ortaya çıkmıştır?

Bu mantığa göre düşünürsek, feodaller (A) ve serflerden (B) oluşan feodal sistem feodallerin (A) egemenliğinde-onların temsil ettiği bir sistem- olduğu için, sistemin içinden çıkıp gelecek olan yeni toplumsal oluşumu da (kapitalist toplumu da) sistemin içindeki karşıt kutup olan serflerin (B) hakim sınıf olan feodalleri altetmesiyle gerçekleşecek bir toplum biçimi olarak tanımlamak gerekecektir. Ama biz biliyoruz ki, feodal toplumun diyalektik anlamda inkarı olarak onun içinden çıkıp gelen

kapitalist toplum hiçbir şekilde serflerin (B) feodalleri (A) altderek onların yerine kendi egemenliklerini kurmalarıyla gerçekleşmemiştir! Kapitalist toplum, tıpkı ana rahminde oluşup gelişen bir bebek gibi varolan sistemin-feodal toplumun-içinde oluşur, gelişir ve sonra da onun yerini alır.

Burada altı çizilmesi gereken nokta, feodal sistemin egemen kutbu olan feodallerin karşısında yer alan sistemin karşıt kutbu serflerin, diyalektik anlamda-bir metafor olarak- aile içindeki kadının rolünü oynamalarıdır. Bu durumda, nasıl ki ana rahminde gelişen çocuk aslında bütün bir sistemin (erkek kadın birliğinin, etkileşiminin) ürünü ise, aynı şekilde, serflerin-köylülerin- ana rahminde gelişen kapitalist toplum bebeği de gene bütün bir sistemin ürünü-diyalektik anlamda inkarı-olur...

Devrim nedir?

Varmak istediğimiz nokta anlaşılıyor her halde: Devrim, yani, eskinin içinden yeninin çıkıp gelmesi, hiçbir durumda, B'nin A'yı altderek kendi egemenliğine dayanan bir sistemi kurması olayı değildir!... Değildir, çünkü herşeyden önce o B'nin kendisi de gene eskiden beri varolan A-B sisteminin içindeki bir unsurdur....

Ama, gene her durumda, bir A-B sisteminin içinden yeni bir sistem ortaya çıkarken, bu oluşumun başlangıç dönemlerinde, eski sistemin içindeki bir unsur olan B ile, onun ana rahminde gelişen çocuğu olan „yeni“, A'nin temsil ettiği varolan sistemin kabuklarının kırılması süreci içinde bir arada- içiçe görünürler... Bu yüzden de sanılır ki, „devrimi yapan“ B'dir!!.. Halbuki o an olan, B'nin, kendi içinde gelişen „yeni“ ile birlikte, A'nin temsil ettiği eskinin kabuklarını kırması olayıdır. **Fakat, doğum süreci boyunca, özellikle de doğum sürecinin başlangıç dönemlerinde, henüz daha çocuk ortada görünmediği için, sanılır ki devrim, B'nin A'nın yerini alarak onu altdip, kendi sistemini kurmasıdır!...**

Türkiye somutunda „demokratik halk devriminin“ birinci aşaması“ derken bundan ne anlamak gerekecektir?

İşte tam bu geçiş-yani doğum-aralığıdır ki, biz buna DEVRİMİN BİRİNCİ AŞAMASI diyoruz. Bir kere bu noktaya erişildimiydi ya, artık o andan itibaren yeni bir süreç başlıyor-çocukla anne arasındaki mesafe açılmaya başlıyor-demektir... Çünkü o andan itibaren artık herkes ait olduğu yerde konumlanmaya başlamaktadır. Kendisi de varolan eski sistemin bir parçası olan kadın-serf- gene eski sistemin bir unsuru olarak yerini alırken, artık ondan bağımsız bir unsur-sistem-olarak ortaya çıkan çocuk-kapitalist sistem de, kendi kendini inşa süreci içine girerek kendi ayaklarının üzerinde durur-yürür hale gelir... İşte bizim „devrimin ikinci aşaması“ dediğimiz süreç de bundan başka birşey değildir!..

Tabi bütün bu açıklamalar, somut örneklerle-metaforlarla- desteklenerek ifade edilmeye çalışılan en genel, en soyut evrensel varoluş diyalektiğine işaret ediyor. Bu nedenle, eğer amacımız bağcıyı dövmek değil de üzümü yemekse, o zaman sadece üzüme konsantre olalım!!...

Türkiye toplumu, bugün kendi tarihsel gelişim sürecine özgü bir biçimde gelişen burjuva demokratik devrim sürecini yaşıyor demiştik. Ve de, şimdiye kadarki

söylemlerde hep devrimin birinci aşamasının çoktan geride kaldığını (10 Ağustos 2014) söyledik; ama tabi buradan hemen, artık „ikinci aşama“ boyunca yol alıyoruz sonucu çıkmıyordu!!.. Evet, AK Parti, kendi içinde „yeni Türkiye“ bebeğini doğurmaya çalışan hamile bir kadın olarak yola çıkmıştı. 10 Ağustos 2014'te de bu süreç içinde eski sistemi temsil eden Devletçi-Kemalist statüko altilererek devrim birinci aşamasının tepe noktasına ulaşmıştı (<http://www.aktolga.de/m53.pdf>) ; ama buradan hemen, 10 Ağustos'tan sonra sürecin otomatikman „ikinci aşama“ doğrultusunda evrilmeye başlayacağı sonucu çıkmıyordu. O an-o tepe noktasında- süreç tam bir yol ayırımında bulunuyordu. AK Parti, ya eskiden beri varolan Devletçi-Kemalist sistemin içindeki karşıt kutup olarak, bütün olup bitenleri-devrim sürecini-kendi nefsine malederek, devrimi, eski sistemin egemenleri olan „beyaz Türklerin“ oluşturduğu statükonun altilererek bunun yerine „siyahların „ (onların temsilcisi olarak da kendilerinin) egemenliğininin tesisi olarak anlayıp bu yolda adımlar atmaya başlayacak, yani tekrar tepeden aşağıya geriye doğru yuvarlanmaya başlayacaktı, ya da, tepenin öteki tarafına doğru adım atarak kendi diyalektik inkarı yolunda ilerleyecek, yeni bir anayasa yapımıyla birlikte „yeni Türkiyeyi“ inşaa yoluna girecekti...

Tabi, bu arada „yenikler“ cephesi de-„karşı devrim“ cephesi de- boş durmuyordu, onlar da AK Parti'yi ne yapacaksa eskinin içinde kalarak-eski sistemin Devletine sahip çıkarak-yapmaya teşvik ediyorlar, bunu için ellerinden geleni yapıyorlardı... Amaç, onu, yani AK Parti'yi eski sistemin içindeki bir REAKSİYON örgütü olarak kalmaya zorlamaktı. Bunun için de etki-tepki mekanizmasını çalıştırarak, istenilen sonucu-eski sistemin varlığını sürdürmesi-elde edebilmek için, „Gezi“-„Paralel“ vb. gibi etkenleri kullanarak süreci kontrol altına almaya çalıştılar. Tabi bunu yaparken de en zayıf noktayı hedef alıyorlardı. Ki o da, AK Partiyle kendini ifade etme olanağını bulan Osmanlı'nın Reayasının-köylülerinin- yüzyılların baskı ve ezilmişlik karşısındaki reaksiyoner egolarını temsil eden-onların mehdi statüsüne çıkardıkları „büyük Reisin“ karizmasından başka birşey değildi!... Bu yönde gazı verdikçe, o da „yeni Türkiye“ kulvarında yürümek, hatta koşmak olan işini gücünü bıraktı ve onlara laf yetiştirmek için eski kulvarın içinde kalarak reaksiyoner bir yolda yürümeye başladı!...

Bütün bunlar tabi en genel, soyut açıklamalar. Bu işin somut olarak pratikte nasıl ortaya çıkıp geliştiğini üç yıldır hem kendi sitemde, hem de Marmara Y.H lerde yazıp duruyorum!... Bu nedenle sözü fazla uzatmayacağım...

AK Parti'nin önünde iki yol var demiştik.

Ya MHP'lileşerek eski Türkiye'nin içinde Devletçi-milliyetçi ve de İslamcı reaksiyoner bir parti olarak- eski Türkiye'nin egemenlerine laf yetiştirmek, bu yönde politikalar geliştirip bunları uygulamaya çalışarak yola devam etmeye çalışmak (ki bu yol AK Parti'nin kendini bitirmesi, intihar etmesi sonucunu verir-vermeye başladı bile), ya da, bu işin özünün adem-i merkezietçi bir yeniden yapılanmayı temel alan yeni bir anayasa yapımı ile birlikte yeni Türkiye'yi inşa olduğunu görerek direksiyonu bu yöne kırar...

Bakın bu son şans! „Beyaz Türklerin ve Kürtlerin“ eski Türkiye ittifakı en son silahını çekti bile!... İnsiyatifin yeniden bir bütün olarak eski Türkiye Devletinin eline geçerek, sürecin yeniden eski Türkiye'nin Osmanlı artığı merkezietçi Devlet yapısını tahkim edip-güçlendirme yönünde gelişmesi için gözlerini kırpmadan kan akıtmaya

başladılar!... Gelişen burjuva demokratik devriminin yolunu yeni Türkiye'nin güçlerini doğarken boğmak, yok etmek yönüne çevirdiler!...

Etyen bütün bunları şöyle açıklamaya çalışıyor: „AKP'nin tarihsel, siyasi ve sosyolojik olarak 'ne' olduğuna karar verirseniz, bu çerçeve içinde en çok oyu nasıl alabileceğini de araştırıp bulursunuz. Kolay yol AKP'yi 'eskinin' içinde tutmaktır. Hamasetin gücüne, 'biz ve onlar' şeklinde kutuplaşmalara ve 'üst akıl' heyulalarına dayanarak, Kürt siyasetinin apaçık ahlaki zaaflarını milliyetçi ve devletçi bir 'bütünleşme' için kullanabilirsiniz. Bu strateji AKP'nin oyunu tahkim edebilir ama onu 'eskinin' yozlaşma batağına doğru çeker. Bu partinin bir geçiş dönemi oluşumu olduğu, ülkenin geleceğine uzanma yeteneğini kaybettiği algısı hâkim olur. **O noktadan sonra AKP 'yeniyi' bekleyen bir toplumun 'eskisi' olmaktan kurtulamaz.** Zor yol AKP'yi 'yeninin' içine oturtmaktır. Topluma bir arada yaşamayı özendirecek bir gelecek tasavvurunu gerçekçi ve somut hedeflerle sunabilir, her bir hedefin aşamaları için gerekli önkoşulları anlatabilir ve her bir adım için takvim verebilirsiniz. Çözüm sürecini demokrasi bağlamına oturttuğunuz ölçüde Kürt siyasetini muhatap almak zorunluluğundan kurtulursunuz. Bu strateji de AKP oyunu tahkim eder. Hatta daha fazlasını da sağlar... Yeter ki rakiplerin düzeysizliğinin yarattığı kolaycılığa kapılınmasın“...

O halde ne yapmak gerekiyor?

AK Parti, kendi varoluş diyalektiğine-özüne-dönerek direksiyonu yeniden ilk on yıldaki doğrultuya-„Devrimin ikinci aşamasına“ doğru çevirebilir mi?... Bu, Türkiye'nin olduğu kadar AK Parti'nin de iç dinamiklerine bağlı; ama önce, her halukarda, AK Parti'nin Türkiye'yi vesayetten kurtarıırken içine düştüğü vesayetten kurtulmasına bağlıdır!...

Sayın Erdoğan'a gelince, devrimin birinci aşamasının önderi-lideri olarak onun önünde de bir yol ayrımı var. Ya „göklerden gelen iradeyi temsil eden Tanrısal bir güç-mehdi“ falan olmadığını görerek ilk on yılda olduğu gibi dünyalı bir lider olarak halkın önderi rolüne geri dönecek, ya da, kendisini „kefen giyme“ yoluna sokan ideolojinin çıkmaz sokaklarında kalacak!... Bu durumda yazık olacak tabii. Bu halk o kadar güvendi ona, onu bağrına bastı, gerçekten yazık olacak!...

Peki bu saatten sonra bütün bunlar mümkün müdür?...

1 Kasım Kongresi AK Parti'nin ve sayın Erdoğan'ın tarihsel olarak devrimci rollerine dönmeleri için bir şans olarak görülebilir mi?

Evet, ama bunun da bir ön koşulu var!... Bunun için AK Parti'nin Kongre kararı olarak topluma açık bir irade beyanında bulunması gerekiyor:

- 1- İlk fırsatta merkezîyetçi eski Devlet yapısının değiştirilerek, bunun yerine bütün Türkiye için geçerli olmak üzere yerelden yönetime ağırlık veren adem-i merkezîyetçi bir yeniden yapılanmaya gidileceğinin,
- 2- eşit vatandaşlık statüsünü ve anadilde eğitim özgürlüğünü de içine alan demokratik standartlara uygun yeni bir anayasa yapılacağıının ilan edilmesi gerekiyor...

Böyle bir anayasa vaadiyle 1 Kasım seçimine giderken, „verin 400 milletvekilini size demokratik bir anayasa yapalım, ya da olmazsa, bu talepleri kabul eden herkesle-

bütün partilerle koalisyona hazırız" diyerek „tarihsel uzlaşmaya“ uygun bir dil ve üslupla hareket etmesi gerekiyor!...